

Prohnilé až na kost: odvolání USA proti rozsudku nad Assangem

- CZ24 News | 22. července 2021

USA/UK: Je to už více než půl roku, ale případ Juliana Assange se dál vleče. Dokonce i Bidenova administrativa, která tvrdí, že toleruje svobodný tisk a pravdivý dialog se čtvrtou mocí, se rozhodla vyčerpat své právní možnosti při hledání vydavatelova skalpu.

Dne 7. července Nejvyšší soud Spojeného království souhlasil s projednáním odvolání vlády USA z úzce vymezených důvodů, datum tohoto řízení však nebylo stanoveno. Korunní prokuratura, která zastupuje vládu USA, napadá rozhodnutí soudkyně okresního soudu Vanessy Baraitserové, podle něhož Assange nesmí být vydán do USA ze zdravotních a lékařských důvodů.

Tento [rozsudek](#) uznal důkazy obhajoby, že Assange je vystaven riziku sebevraždy a že podmínky zadržování v americkém vězení se zvýšenou ostrahou by mohly toto riziko ještě zhoršit. Existovalo také "reálné riziko, že ... Assange bude podroben omezujícím [zvláštním administrativním opatřením \[SAM\]](#)". V důsledku takových opatření by se jeho duševní zdraví "zhoršilo do té míry, že by spáchal sebevraždu s 'cílevědomým odhodláním', které popsal doktor [Quinton] Deeley". Dále byla (soudkyně) "přesvědčena, že sebevražedné impulsy pana Assange budou pramenit spíše z jeho psychiatrické diagnózy než z jeho vlastního dobrovolného činu". Vzhledem k těmto důkazům "by bylo tísňivé vydat [Assangeho] do Spojených států amerických".

Podané odvolání není veřejně dostupné, ale [prověřil je Kevin Gosztola](#) ze společnosti *Shadowproof*. V odvolání se tvrdí, že se soudkyně dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že Assangeovo vydání bylo tísňivé. Soudkyně měla také americké vládě sdělit své obavy nebo "předběžný názor" na riziko, které Assange představuje, a vyžádat si příslušné "záruky".

Tento poslední bod je neupřímný; případ amerického ministerstva spravedlnosti byl založen na nekvalitních tvrzeních státních zástupců a soudních znalců, kteří prozradili svou neznalost role, kterou hrají opatření SAM a podmínky ve věznicích typu supermax. Při podání odvolání však byli žalobci samá sladkost, když naznačovali, že opatření SAM nebudou Assangeovi uloženy ve vyšetřovací vazbě ani v případě, že bude odsouzen, ve vězení. S pocitem, že je třeba někde udělat tlustou čáru, neslíbili, že nebudou použity jiné formy izolace administrativní segregace. Assange by se sice nemusel nutně ocitnout ve vězení ADX Florence v Coloradu, ale záleželo by na případném "budoucím činu", jak by byl kvalifikován.

Co se týče lékařské péče o Assange, CPS opět slíbila, že se mu "dostane klinické a psychologické péče, kterou doporučí kvalifikovaný lékař zaměstnaný nebo najatý věznicí".

Státní zástupci byli ochotni poskytnout i další ujištění, které odmítli u soudu prověřit. Assange by mohl při zprostředkování převozu vězně do Austrálie využít Úmluvu Rady Evropy o předávání odsouzených osob. Ministerstvo spravedlnosti by k takovému ujednání dalo souhlas.

Assangeovi obhájci toto tvrzení stručně odmítli. "Měli všechny možnosti nabídnout takové ujištění při jednání o vydání, protože příslušná smlouva Rady Evropy je v platnosti již mnoho let." K jakémukoli takovému řízení podle smlouvy by v každém případě "nemohlo dojít před ukončením soudního procesu a všech odvolacích řízení, která budou zřejmě velmi dlouhá". V době, kdy by k němu docházelo, by vydavatel čelil podmínkám izolace "v cizím a nepřátelském prostředí daleko od své rodiny".

Žalobci se dále snažili oslabit rozhodnutí soudkyně Baraitserové tím, že se opět zaměřili na svědectví

profesora Michaela Kopelmana, jehož důkazy se jim nepodařilo u soudu zdiskreditovat. Tato nepřiliš ušlechtilá snaha spočívala v [tvrzení](#), že Assange “měl silnou motivaci předstírat nebo zveličovat své příznaky”, k čemuž mu napomohly konzultace “vědeckých časopisů”. Americké odvolání Kopelmana rovněž obvinilo z podjatosti, “když záměrně zatajil informace, které mu byly sděleny o partnerce pana Assange Stelle Morisové a jejich dětech”. Soudkyně Baraitserová shledala toto zatajování “zavádějícím a nevhodným v kontextu jeho povinností vůči soudu, ale pochopitelnou lidskou reakcí”. Přijala Kopelmanův názor, že “Assange trpí recidivující depresivní poruchou, která byla v prosinci 2019 závažná a někdy doprovázená psychotickými rysy (halucinacemi), často s přetrvávajícími sebevražednými myšlenkami”.

Obhajoba ve svém podání proti odvolání státních zástupců namítala, že Baraitserová nepochybila, když dospěla k závěru, že Assangeovy “sebevražedné impulsy” by pramenily z jeho “psychiatrického stavu” a nebyly by výsledkem “jeho vlastního dobrovolného jednání”. V “útoky” na Kopelmana rovněž nebylo uznáno “právo primární rozhodující osoby učinit vlastní rozhodnutí o tom, jakou váhu mají mít znalecké důkazy obhajoby na jedné straně a znalců obžaloby na straně druhé”.

V prohlášení, kterým reagovala na rozhodnutí Nejvyššího soudu, Morisová uvedla celou řadu do očí bijících nedostatků v případě proti jejímu partnerovi: vykonstruované svědectví hlavního svědka DoJ Sigurdura Thordarsona, hanebné návrhy, aby Assangeho zavraždili američtí agenti, sledování jeho právního týmu a krádeže právních dokumentů a pro jistotu i výhrůžky rodině. “Případ je prohnitý až do morku kostí a nic z toho, co může americká vláda říci o jeho budoucím zacházení (s Assange), nemá cenu papíru, na kterém je to napsáno.” Takovou domněnku prakticky nelze vyvrátit.

Autor: Binoy Kampmark

Překlad: zvedavec